

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 38/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. Ď. a E. Ď., obaja bytom S., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 3, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaniach vedených Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 6 Co 317/08, sp. zn. 5 Co 135/06, sp. zn. 5 Co 137/07 a sp. zn. 10 Co 48/08 a takto

rozhodol:

Sťažnosť J. Ď. a E. Ď. odmieta.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. januára 2009 doručená sťažnosť J. Ď. a E. Ď., obaja bytom S. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 3, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaniach vedených Krajským súdom v Žiline (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 6 Co 317/08, sp. zn. 5 Co 135/06, sp. zn. 5 Co 137/07 a sp. zn. 10 Co 48/08. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 30. decembra 2008.

Zo sťažnosti a z priložených listinných dôkazov vyplýva, že v roku 1995 Obec S. (ďalej len „obec“) neoprávnene vykonávala výkopové práce, pri ktorých vybagrovala časť odpadového potrubia zo septiku rodinného domu sťažovateľov. V súvislosti s touto skutočnosťou podali sťažovatelia krajskému súdu 4. júla 2005 žalobu o ochranu pred nezákonným postupom obce spojenú so žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov, keďže sťažovatelia sú ťažko zdravotne postihnutí dôchodcovia. Krajský súd postúpil vec 30. septembra 2005 Okresnému súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“). Uznesením okresného súdu č. k. 7 C 291/05-77 z 24. februára 2006 nebolo sťažovateľom priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku. Uznesením krajského súdu č. k. 5 Co 135/06-85 z 28. apríla 2006 bolo uznesenie okresného súdu potvrdené. Ďalším uznesením okresného súdu č. k. 7 C 291/05-127 z 12. septembra 2006 opätovne nebolo sťažovateľom priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku a nebol im ustanovený právny zástupca z radov advokátov, a to v súvislosti so skutočnosťou, že sťažovatelia podali dovolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 5 Co 135/06-85. Uznesením krajského súdu č. k. 5 Co 137/07-152 z 11. júla 2007 bolo uznesenie okresného súdu potvrdené. Uznesením okresného súdu č. k. 7 C 291/05-169 zo 16. januára 2008 bolo konanie zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. Uznesením krajského súdu sp. zn. 10 Co 48/08 z 2. mája 2008 bolo uznesenie okresného súdu potvrdené. Uznesením okresného súdu č. k. 7 C 291/05-244 z 15. augusta 2008 nebolo sťažovateľom priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku a nebol im ustanovený právny zástupca z radov advokátov, a to v súvislosti s dovolaním, ktoré podali proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 10 Co 48/08 z 2. mája 2008. Proti uzneseniu okresného súdu podali sťažovatelia odvolanie, avšak príslušné rozhodnutie krajského súdu o tomto odvolaní nepredložili a ani ho v podanej sťažnosti nenapádajú. Proti uzneseniu krajského súdu podali dovolanie datované 17. júna 2008, ktoré bolo doručené 18. júna 2008.

Dňa 18. júna 2008 podali sťažovatelia ďalšiu žalobu proti obci o opravu poškodeného odtoku zo septiku ich rodinného domu a o náhradu nemajetkovej ujmy a požiadali aj o oslobodenie od platenia súdneho poplatku. Uznesením okresného súdu č. k. 33 C 131/08-67 zo 4. septembra 2008 nebolo sťažovateľom priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že okresný súd má zo svojej

rozhodovacej činnosti vedomosť o tom, že sťažovatelia sú starobní dôchodcovia so starobným dôchodkom 11 197 Sk, resp. 6 679 Sk. Sú tiež vlastníkami, prípadne spoluvlastníkmi viacerých nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území obce vedených na listoch vlastníctva č. 167, č. 562, č. 390, č. 723, č. 1157, č. 1159, č. 1180, č. 722, č. 1514, č. 1517, č. 1557, č. 249, ako aj v katastrálnom území obce J. na listoch vlastníctva č. 380, č. 447, č. 442, č. 437, č. 448, č. 616, č. 626, č. 628, č. 630, č. 892, č. 715, č. 716, č. 717, č. 718, č. 727, č. 729, č. 732, č. 812, č. 813, č. 845, č. 862, č. 880, č. 888, č. 891, č. 605, č. 698, č. 543, č. 517 a č. 667. Vzhľadom na tieto skutočnosti pomery sťažovateľov neodôvodňujú oslobodenie od platenia súdneho poplatku. Uznesením krajského súdu č. k. 6 Co 317/08-75 z 31. októbra 2008 bolo uznesenie okresného súdu potvrdené. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi okresného súdu. Na doplnenie zdôrazňuje, že výška súdneho poplatku je 3 000 Sk, ktorého zaplatenie pri mesačnom príjme sťažovateľov neohrozuje uspokojovanie ich základných potrieb.

Sťažovatelia žiadajú vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy jednak v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 6 Co 317/08 (týkajúcom sa konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 33 C 131/08) a tiež v konaniach vedených krajským súdom pod sp. zn. 5 Co 135/06, sp. zn. 5 Co 137/07 a sp. zn. 10 Co 48/08 (všetky týkajúce sa konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 7 C 291/05).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Sťažnosť v časti smerujúcej proti uzneseniam krajského súdu týkajúcim sa konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 7 C 291/05 považuje ústavný súd za oneskorene podanú.

V časovom poradí posledné uznesenie krajského súdu sp. zn. 10 Co 48/08 z 2. mája 2008 muselo byť sťažovateľom doručené najneskôr 17. júna 2008, pretože uvedeného dňa je datované dovolanie sťažovateľov proti uvedenému uzneseniu. Keďže sťažnosť ústavnému súdu bola odovzdaná na poštovú prepravu 30. decembra 2008, stalo sa tak dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

2. Odlišná je situácia, pokiaľ ide o tú časť sťažnosti, ktorá smeruje proti uzneseniu krajského súdu č. k. 6 Co 317/08-75 z 31. októbra 2008 týkajúceho sa konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 33 C 131/08. Túto časť sťažnosti treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Vzhľadom na všeobecnými súdmi konštatované príjmové a majetkové pomery sťažovateľov a vzhľadom na výšku súdneho poplatku nemožno uznesenie krajského súdu kvalifikovať ako arbitrárne, či zjavne neodôvodnené.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2009